

דף נו.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' בכורות פ"ו הי"ב

הַלֹּקַח עֲשָׂה עֶבְרִים - בְּמַעֲי אִמָּן. כִּלְּן נְכֻסִין לְדִיר
לְהַתְעִיֵר שְׁהָרִי בְרִשׁוֹתוֹ נוֹלְדוֹ:

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ג ה"י

הַמְקַדֵּישׁ טְמוֹטוֹם וְאַנְדְרוֹגִינוֹס וְטִרְפָּה - וְכִלְאִים וְיוֹצֵא
דִּפְן לְמִזְבֵּחַ הָרִי זֶה כְּמְקַדֵּישׁ עֲצִים וְאַבְנִים. לְפִי שְׁאִין

ב. כסף משנה: הלוקח עשרה עוברים וכו'. מימרא דר"י בדף הנזכר:

ג. כסף משנה: המקדיש טומטום ואנדרוגינוס וטריפה וכו' ואינן כבעל מום שבעל מום יש במינו קרבן. בסוף פרק שני דתמורה (דף י"ז ע"א) תנן רבי אליעזר אומר הכלאים הטריפה ויוצא דופן [וטומטום ואנדרוגינוס] לא קדושים ולא מקדישין וכתב רבינו בפירוש המשנה שדברי ר"א אין עליהן חולק עכ"ל. ואפילו אם היה עליהם חולק מאחר דאמוראי שקלי וטרי לפרושי מילתיה הוה משמע דהלכתא כותיה ואע"ג דאתמר עלה בגמרא אמר שמואל לא קדושים בתמורה ולא מקדישין לעשות תמורה לא למעט ולומר שאם הקדישין בפה יהיו קדושים דאדרבה במכ"ש אתיא וכן פירש"י וז"ל לא קדושים בתמורה ואע"פ שהתמורה חלה קדושת הגוף על בעל מום קבוע אינה חלה על אלו וכל שכן שאין קדושת הגוף חלה עליה בהקדש הפה אלא קדושת דמים כעצים ואבנים ואינם צריכים מום ליפדות עכ"ל. ועל מ"ש רבינו וימכרו ויביא בדמיהם כל קרבן שירצה כתב הראב"ד מדקאמר ויביא בדמיהם כל קרבן שירצה וכו'. וי"ל שמ"ש רבינו ואינם כבעל מום לא לענין קדישי ולא קדישי קאמר אלא לענין מ"ש ה"ז כמקדיש עצים ואבנים קאי כלומר ואינן חייב מלקות ואתא למיהב טעמא אמאי לא מחייב מלקות כמו מקדיש בעלי מומין וקאמר דשאני התם שיש במינו קרבן. והם דברי רב פפא בגמרא: אבל המקדיש רובע ונרבע וכו'. בר"פ כל האסורים (דף כ"ח) תניא הרובע והנרבע וכו' הם כקדשים שקדם מום עובר להקדשין וצריכים מום קבוע ליפדות עליהם: וכן המקדיש מחוסר זמן וכו'. פשוט הוא: כתב הראב"ד ונרבע א"א מ"ט לא תני יתום שנולד אחר שנשחטה אמו עכ"ל. ומשמע דקאי למה שכתב אבל המקדיש רובע ונרבע וכו' הרי זה כבעל מום עובר אמאי לא תני בהדיהו יתום והר"י קורקוס ז"ל תירץ דיתום הוי בכלל יוצא דופן דכיון שנולד אחר שנשחטה אמו אין זו לידה וכך אמרו פרק שני דחולין (דף ל"ח): [אי דמתה אימיה] והדר ילידתיה מכי יולד נפקא

קִדְּשָׁה חֻלָּה עַל גּוֹפֶן וְהָרִי הֵן חֲלִיזִין לְכֹל דְּבָר. וַיִּמְכְּרוּ
וַיָּבִיאוּ בְּדַמֵּיהֶם כָּל קֶרֶבֶן שְׂרִצָּה. וַאֲיִנָּן כְּבַעַל מוֹם שֶׁבַעַל
מוֹם יֵשׁ בְּמִינוֹ קֶרֶבֶן. אָבֵל הַמְּקַדֵּישׁ רוֹבֵעַ וְנִרְבָּע וּמְקַצָּה
וְנִעְבָּד וְאֶתְנָן וּמְחִיר הָרִי זֶה כְּמִקְדִּישׁ בַּעַל מוֹם עוֹבֵר.
וַיִּרְעוּ עַד שֶׁיִּפְּלֵ בְּהֵן מוֹם קְבוּעַ וַיִּפְּדוּ עָלָיו. וְכֵן הַמְּקַדֵּישׁ
מְחַסֵּר זְמַן הָרִי זֶה כְּמִקְדִּישׁ בַּעַל מוֹם עוֹבֵר וַאֲיִנוּ לֹא לֹא
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ:

דף נו:

עין משפט א. הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ד ה"ח

כָּל שֵׁשׁ בּוֹ שֵׁם לְעִבּוּדָה זָרָה לֹא יַעֲשֶׂה לְמִלְאכַת הַקֹּדֶשׁ
אִף עַל פִּי שֶׁהוּא מְתָר בְּהִנָּאָה. אִי זֶהוּ (דברים כג-ט)

וכתב רש"י דהיינו יוצא דופן ושם העמידו הפסוק בזה פירש למיתה וזה פירש לחיים ומשום דק"ל דא"א לצמצם השמיטו רבינו:

ד. כסף משנה: אי זהו אתנן האומר לזונה הא לייך דבר זה בשכריך. משנה בפרק כל האסורים (דף כ"ט). ומה שכתב אחד זונה כותית וכו' או ישראלית. שם פלוגתא דאביי ורבא בזונה ישראלית ופסק כרבא. ומ"ש שפחה. מתבאר שם במשנה האומר לחבירו הא לך טלה ותלין שפחתך אצל עבדי וכמו שיבוא בפרק זה. ומ"ש שהיא ערוה עליו. שם. ומ"ש או מחייבי לאוין. שם כגון אלמנה לכהן גדול ואליבא דרבא מיתוקמא כרבנן דפליגי אר"ע וסברי דקידושין תופסין בחייבי לאוין. ומ"ש אבל הפנויה אפי' היה כהן אתננה מותר. שם לאפוקי מרבי אלעזר דאמר פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה זונה כלומר והרי היא אסורה לכהן. ומ"ש וכן אשתו נדה אתננה מותר אף על פי שהיא ערוה. שם פלוגתא דרב ולוי ופסק כרב ואיני יודע למה ואדרבה משמע בגמרא דלית הלכתא כוותיה דאמרינן ורב האי תועבה מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדאביי דאמר זונה כותית אתננה אסור וכו' וכיון דלא קיימא לן כאביי אלא כרבא וכמו שפסק רבינו לעיל בסמוך היאך פסק כרב ואפשר שטעמו משום דרבי סבר הכי ואע"ג דאמרי' דרב מיבעי ליה לכדאביי לאו דוקא דלדין דלא קי"ל כאביי נימא דלרב תועבה אתא לרבות הזכור:

אֶתְנֶן' הָאוֹמֵר לְזוֹנָה הֵא לִיךְ דְּבַר זֶה בְּשִׁכְרֶךָ. אֶחָד זוֹנָה כּוֹתִית אוֹ שְׂפָחָה אוֹ יִשְׂרָאֵלִית שֶׁהִיא עֲרוּהָ עָלָיו אוֹ מִחִיבֵי לְאוֹיִן. אֲבָל הַפְּנוּיָה אֶפְלוּ הִיא כֹּהֵן אֶתְנָנָה מִתָּר. וְכֵן אֲשֵׁתוֹ נָדָה אֶתְנָנָה מִתָּר אֶף עַל פִּי שֶׁהִיא עֲרוּהָ:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' איסורי ביאה פי"ז ה"ו

כָּל כֹּהֵן הֵבֵא עַל הַכּוֹתִית בֵּין גְּדוֹל בֵּין הֶדְיוּט לּוֹקָה מְשוּם זוֹנָה. שֶׁהָרִי אֵינָה בֵּת קְדוּשִׁין וְהוּא אָסוּר בְּבַעֲלִית זוֹנָה בֵּין יִשְׂרָאֵלִית בֵּין כּוֹתִית:

הרמב"ם הל' איסורי ביאה פי"ב ה"ג

בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים כְּשֶׁהִיא הַבּוֹעֵל יִשְׂרָאֵל. אֲבָל כֹּהֵן הֵבֵא עַל הַכּוֹתִית לּוֹקָה מִן הַתּוֹרָה מְשוּם זוֹנָה. וְאֶחָד זוֹנָה כּוֹתִית וְאֶחָד זוֹנָה יִשְׂרָאֵלִית. וּבְבַעֲלָהּ בְּלִבָּד לּוֹקָה שֶׁהָרִי אֵינָה בֵּת קְדוּשִׁין:

שו"ע אה"ע סי' ו' פעיף ה

יא. זונה היינו^ה גיורת ומשוחררת אפי' נתגיירה או נשתחררה פחות מג' שנים, הואיל ואינה בת ישראל הרי זו זונה ואסורה לכהן. וכן יבמה שבא עליה^ו זר אף שהיא רק בלאו עשאה זונה. ושאר חייבי לאוין או

ה. גמ' יבמות ע"א ורכבנן.

ו. עיין בב"ש ס"ק כ"א. וצ"ע דתפסי בה קידושין לחומרא וא"כ הוי ספק זונה. וטעם דיבמה עשאה זונה אף דזה רק לאו משום דגזה"כ היא דלא תפסי בה קידושין. ועיין רא"ש ותוס' דף ס"ח לגבי לאו ועשה דשאר דאין נעשית זונה, והביא השו"ע דיעה זו בשם י"א. וכתב הח"מ דאין מחלוקת ורק לענין מלקות נחלקו כ"כ הח"מ ס"ק י'. ודעת הרמב"ם

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

- עשה אף דשאר אינן נעשות זונה אך לדעת הרמב"ם נעשות זונה ^א.
- ח. יב. זונה היינו גם בת ישראל שנבעלה לאדם ^ה שהיא אסורה לינשא לו איסור השווה לכל ^ט כגון לכותי, עבד, ולמי שהיא אסורה לו משום ערוה. או בת ישראל שנבעלה ^י לחלל אף שהיא מותרת להנשא לו.
- ח. יג. הבא על הנדה אף שהיא בכרת לא עשאה זונה, וכן הבא על הפנוי אף שהפקירה עצמה לא עשאה זונה ^כ.

שו"ע אה"ע סי' ט"ז סעיף א

- א. ישראל שבא על גויה דרך אישות או כותי על בת ישראל לוקין ^ל, ובדרך זנות, חייב מכת מרדות מדרכבן משום ^מ זונה וכותית.

דחייבי לאוין דשאר השווין בכל, עשאה זונה ודעתו של השו"ע כרמב"ם מדהביא דעת הרא"ש בשם י"א. וחייבי לאוין דשאר הם: אנוסת אביו או חלוצתו של אביו, ולר"ת אף מחזיר גרושתו אחרי שנישאת. וסוטה הוי לאו דשאר. כ"כ הח"מ בס"ק י"א מפרק החולץ דף מ"ט.

ז. והראב"ד והרא"ש, ותוס' בדף ס"א חולקים וסוברים דרק מחייבי מיתות או כריתות עשאה זונה, או מעכו"ם ועבד שאין תופסין בהם קידושין, אבל לא לאוין אפי' דשאר. מ"מ לכו"ע ביאת נתין או ממזר וגר עמון ומואב פוסלין לכהונה אבל לא עושים אותה זונה לתוס' והרא"ש וראב"ד הנ"ל. ועיין במהרש"א גיטין פ"ט ע"א ד"ה בעולה על התוס' ועיין בב"ש ס"ק ט"ז.

ח. לאפוקי נבעלה לבהמה.

ט. לאפוקי מאיסורי כהונה.

י. מקידושין ע"ז ויבמות פ"ד במשנה ובזה גלתה תורה.

כ. מרמב"ם פ' י"ט מכיון שמותרת לו הפנוי.

ל. ולדעת הטור אין לוקין.

מ. ברמב"ם לא כתב משום זונה וכן הוא בגמ'. כ"כ הח"מ.

ב. יחדה לו בזנות חייב גם משום נדה, שפחה, כותית וזונה.

ג. כהן שבא על כותית אפי' בדרך מקרה, לוקה עליה משום זונה.

עין משפט ג. הרמב"ם הל' בכורות פ"ו ה"י

הַלּוֹקַח טְלָאִים שְׁנוּלְדוּ בְּשָׁנָה זוּ אִם שְׁנִיתָנוּ לוֹ בְּמִתְּנָה הָרִי הֵם פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשֵׂר עַד שִׁיּוּלְדוּ בְּרִשׁוּתוֹ. לְפִיכָף הַשְּׁתַּפִּין שֶׁנִּשְׁתַּתְּפוּ בְּבִהְמוֹת וְהִבִּיא זֶה מֵאָה טְלָאִים וְזֶה מֵאָה טְלָאִים וְעֶרְבוּם וְנִשְׁתַּתְּפוּ בָּהֶן הָרִי הַמְּאֲתִים פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשֵׂר שְׁכָל טָלָה מֵהֵן כְּמִכּוּר. וְכֵן הָאֲחִים שִׁירְשׁוּ טְלָאִים מֵאֲבֵיהֶם הָרִי הֵן פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר. אֲבָל הַנּוֹלְדִים לָהֶם בְּשִׁתְּפוֹת לְאַחַר מִכָּאן מֵאלוֹ הַבִּהְמוֹת בֵּין לְשִׁתְּפוֹת בֵּין לְאֲחִים חִיבִין בְּמַעֲשֵׂר. וְכֵן אִם הָיוּ שִׁתְּפוֹת בְּמַעוֹת וְקָנוּ בְּהִמּוֹת מְמַעוֹת הַשְּׁתַּתְּפוֹת וְהָאֲחִים שֶׁקָּנוּ בְּהִמּוֹת מְמַעוֹת הִירְשָׁה הָרִי הַנּוֹלְדִים מֵהֶם לְאַחַר מִכָּאן חִיבִין בְּמַעֲשֵׂר שֶׁהָרִי בְּרִשׁוּתָן נוֹלְדוּ וְהָרִי הֵן כְּאִישׁ אֶחָד. חָלְקוּ הָאֲחִים וְהַשְּׁתַּתְּפוֹת אַחַר שְׁנוּלְדוּ לָהֶן הַבִּהְמוֹת בְּרִשׁוּתָן וְחִזְרוּ וְנִשְׁתַּתְּפוּ הָרִי אֵלּוּ פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר.

ג. זו דעת הרמב"ם דאף לישראל יש בה משום זונה, ולכהן אף בלא ייחדה חייב, והתוס' חולקים וסוברים דאינה זונה אף לכהן, אלא א"כ ייחדה לו לשם זנות. ועיין בע"ז דף ל"ו ע"ב בתוס' ד"ה נשג"ז.

ס. כסף משנה: הלוקח טלאים שנולדו בשנה זו וכו' לפיכך השותפים שנשתתפו בבהמות וכו' עד אחר שיתוף זה השני. הכל משנה בפרקא בתרא דבכורות (דף נ"ה: ונ"ו:). ומ"ש ואע"פ שחלקו גדיים כנגד גדיים וכו'. שם פלוגתא דאמוראי ופסק כר"נ וכתוב בספרי רבינו וטלאים כנגד גדיים וט"ס הוא וצריך להגיה ולכתוב וטלאים כנגד טלאים. ומ"ש ועשרה כנגד עשרה. שם פלוגתא דאמוראי ופסק כר"י:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 0584150477 או 02-5712225 email: minchat.aaa@gmail.com

שְׁבַשְׁעָה שְׁחָלְקוּ נַעֲשׂוּ הַכֹּל לְקוֹחִין וְהַלְקוּחַ פָּטוּר
 וְכִשְׁחֲזְרוּ וְנִשְׁתַּתְּפוּ הָרִי נִשְׁתַּתְּפוּ בְּבִהְמוֹת וְעֵדִין לֹא יִלְדוּ
 לָהֶן בְּרִשׁוֹתָן אַחַר שְׁתוּף זֶה הַשְּׁנִי. וְאִם עַל פִּי שְׁחָלְקוּ
 גְּדִיִּים כְּנֶגֶד גְּדִיִּים וְטֹלְאִים כְּנֶגֶד טֹלְאִים וְעֲשָׂרָה כְּנֶגֶד
 עֲשָׂרָה הַכֹּל פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר וְהָרִי הֵן כְּלִקוּחִין:

הרמב"ם הל' שקלים פ"ג ה"ד

הָאֲחִין שְׁעֵדִין לֹא חָלְקוּ * מֵה שְׁהֵנִיחַ לָהֶם אָבִיהֶם. וְכֵן
 הַשְּׁתָּפִים שֶׁנִּתְּנוּ שְׁקָל עַל יְדֵי שְׁנֵיהֶם פְּטוּרִין מִן הַקְּלָבוֹן.
 בְּמֵה דְבָרִים אֲמוּרִים בְּשִׁתְּפִין שֶׁנִּשְׂאוּ וְנִתְּנוּ בְּמַעוֹת
 הַשְּׁתָּפוֹת וְנִשְׁתַּנָּה עֵין הַמַּעוֹת. אֲבָל אִם הֵבִיא זֶה מְעוֹתָיו
 וְזֶה מְעוֹתָיו וְעֶרְבוּם וְעֵדִין לֹא נִשְׁתַּנּוּ הַמַּעוֹת וְלֹא
 הוֹצִיאוּם הָרִי אֵלּוּ חֵיבִין בְּקְלָבוֹן. נִשְׂאוּ וְנִתְּנוּ וְאַחַר זְמַן
 חָלְקוּ וְחֲזְרוּ וְנִשְׁתַּתְּפוּ חֵיבִין בְּקְלָבוֹן עַד שֶׁיִּשְׂאוּ וְיִתְּנוּ
 בְּשִׁתְּפוֹת זֶה הָאֲחֵרוֹנָה וְיִשְׁתַּנּוּ הַמַּעוֹת:

ע. כסף משנה: האחין שעדיין לא חלקו וכו'. שם האחין השותפין שחייבים בקלבון פטורים ממעשר בהמה. [ופי' שם רבינו מעשר בהמה] הוא חייב בו מי שנולד אצלו אבל הלוקח מזולתו בהמה אינו חייב להוציא מעשר והשותפין והאחין בהיותם שותפים בנכסי אביהם אינם חייבים בקלבון לפי שהם כמו אדם אחד והם חייבים להוציא מעשר בהמה ממה שילדו צאנם ובקדם וכשיפרדו איש מעל אחיו ויחלקו ממונם יהיה כל אחד מהן כאילו קנה מחבירו החלק המגיע לו ולא יתחייב במעשר בהמה מאותם ולדות שחלקו ואם נתנו שקל בשבילם אחר שחלקו יתחייבו בקלבון עכ"ל: כתב הראב"ד לא מצאתי לזה שורש בגמרא וכו' אלא האחין השותפין עכ"ל. ואין בזה השגה מאחר שבקצת ספרים כתוב כן והמגדל עזו הביא כמה ראיות להחזיק דברי רבינו. ומ"ש רבינו בד"א בשותפין שנשאו ונתנו במעות השותפות אבל אם הביא זה מעותיו וכו'. בעל מגדל עזו נתן טעם לדברי רבינו ואינו מספיק וצ"ע: ומ"ש רבינו נשאו ונתנו ואחר זמן חלקו וחזרו ונשתתפו חייבים בקלבון. [משנה פ' מעשר בהמה בכורות נ"ו]:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' שקלים פ"ג ה"ה

הַאֲחִיז וְהִשְׁתַּפִּין * שְׁהִיָּה לָהֶן בְּהֵמָה וּכְסָפִים וְחֻלְקוֹ בְּכֶסֶף חִיבִים בְּקִלְבוֹן. אִף עַל פִּי שְׁעֵדִין לֹא חֻלְקוֹ הַבְּהֵמָה. וְאִם חֻלְקוֹ הַבְּהֵמָה וְלֹא חֻלְקוֹ הַכֶּסֶף פְּטוּרִין מִן הַקִּלְבוֹן עַד שִׁיחֲלְקוֹ הַכֶּסֶף וְאִין אוֹמְרִין הֲרִי הֵם עוֹמְדִין לְחֻלְקָה:

הרמב"ם הל' בכורות פ"ד ה"א עין משפט ד.

בְּהֵמַת הִשְׁתַּפִּין חִיבֵת בְּבִכּוּרָה. * לֹא נֶאֱמַר (דברים יב-יז) (דברים יד-כג) 'בְּקִרְךָ וְצֹאנְךָ' אֶלָּא לְמַעַט שְׁתַּפּוֹת הַנֶּכְרִי שָׁאֵם הִיָּה שְׁתַּף בַּפֶּרֶה אוֹ בַּעֲבָר אֶפְלוּ הִיָּה לְנִכְרֵי אֶחָד מֵאֶלֶף בָּאֵם אוֹ בְּוֹלֵד הֲרִי זֶה פְּטוּר מִן הַבִּכּוּרָה. הִיָּה לוֹ

פ. כסף משנה: ומ"ש האחין והשותפין וכו' וחלקו בכספים וכו' עד עומדין לחלוקה. שם בגמ' (שקלים ו') וכתב הראב"ד א"א בירושלמי עד הם עיקר נכסים עכ"ל. ולדעת רבינו י"ל שמאחר שבגמרא דידן לא חילקו בכך משמע דגמרא דידן לא סבר להא דרבי מנא:

צ. כסף משנה: בהמת השותפין חייבת בכורה וכו'. פלוגתא דתנאי בר"פ ראשית הגז (דף קל"ה) ופסק כת"ק. ומ"ש שאם היה שותף בפרה או בעובר אפילו היה לנכרי אחד מאלף וכו'. טעמו דכיון דיש לו חלק בכל הבהמה אפילו הוא אחד מאלף שותף מיקרי ואמרינן בריש בכורות (דף ג') בכור מקצת בכור משמע כתב רחמנא כל עד דאיכא כוליה. ומ"ש באם או בולד. הכי אמרינן בריש בכורות (דף ב'): ומ"ש היה לו באחד משניהם אבר אחד וכו'. שם (דף ג') וכמה תהא שותפות של נכרי ותהא פטורה מן הבכורה כלומר כשהנכרי אינו שותף אלא באבר אחד במה תהא שותפותו ופטור מן הבכורה אמר רב הונא אפילו אזנו מתקיף לה ר"נ ולימא ליה שקול אזנך וזיל אתמר רב חסדא אמר דבר שעושה אותו נבלה ורבא אמר דבר שעושה אותו טריפה ובתרא הכי אר"י אפילו מום קל. ופירש"י אפי"ן אין לנכרי שותפות אלא באזנה שאם היה נוטל חלקו אינה לא נבילה ולא טריפה אלא מום קל בעלמא פטורה מן הבכורה ופסק רבינו כר"י ורב הונא. וא"ת היכי משכחת לה שיחתך שום אבר ולא תהיה בעלת מום. וי"ל דמשכחת לה כגון שהיה יתר אצבע בידו או ברגלו ואין בו עצם שאם חתכו כשר:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

בְּאֶחָד מִשְׁנֵיהֶם אֵיבָר אֶחָד פְּגוֹן יָד אוֹ רֶגֶל. רוֹאִין כָּל שְׂאֵלוֹ יַחְתֵּךְ וְהָיָה בְּעַל מוֹם הָרִי זֶה פָּטוּר. וְאִם אֶפְשָׁר שְׂיַחְתֵּךְ אֵיבָר הַנְּכָרִי וְלֹא יִפְסֵל. הָרִי זֶה חַיֵּב בְּבִכּוּרָה:

שו"ע יו"ד סימן שכ פעיף ב

ב. בהמת השותפין ^ק חייבת בבכורה.

עין משפט ה.ו. הרמב"ם הל' בכורות פ"ד הי"א

הָאֶחָד וְהַשֵּׁתִּיפִין שְׂחֻלְקוֹ בְּכֶסֶפִים י וְלֹא חֻלְקוֹ בְּבִהְמָה חַיֵּבִין בְּמַעֲשֵׂר שְׂעֵדִין לֹא נַעֲשׂוּ הַבְּהֵמוֹת לְקוֹחִין. אָבֵל אִם חֻלְקוֹ הַבְּהֵמוֹת אַף עַל פִּי שְׂעֵדִין לֹא חֻלְקוֹ הַכֶּסֶפִים הָרִי אֵלּוֹ פְּטוּרִין:

הרמב"ם הל' שקלים פ"ג ה"ה

עיינ לעיל עין משפט ג

ק. בב"י כתב בשם התוס' בבכורות דאפי' באזנה שהקנה אותו לעכו"ם פוטר, אבל התוס' בפ' בתרא דע"ז כתבו שיש להחמיר להקנות לעכו"ם אבר שעושה אותה טריפה כמו הראש או הריאה ומקנה לו זה אפ' בפרוטה הגם ששונה יותר אין חשש לביטול המקח דישראל גמר ומקני כדי להפטר מבכורה. ובמתנות כהונה בסי' ס"א, שאני דאין פסוק המלמד כמו לגבי בכורה "כל פטר רחם בישראל" ואז כל שיש לעכו"ם חלק באותו חלק פטור ממתנות כהונה. ט"ז ס"ק ג'.
ר. כסף משנה: האחין והשותפין שחלקו בכספים וכו' אבל אם חלקו הבהמות כו'. מימרא דר' ירמיה שם (דף נ"ו):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' בכורות פ"ו ה"י

עין משפט ז

הַלֹּקַח טְלָאִים שְׁנוּלְדוּ בְּשָׁנָה זוּ שׁ או שְׁנִתְּנוּ לוֹ בְּמִתְּנָה
הֲרִי הֵם פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשֵׂר עַד שִׁיּוּלְדוּ בְּרִשׁוּתוֹ. לְפִיכָף
הַשְּׁתַּפֵּינ׳ שְׁנִשְׁתַּתְּפוּ בְּבִהְמוֹת וְהִבִּיא זֶה מֵאָה טְלָאִים וְזֶה
מֵאָה טְלָאִים וְעֶרְבוּם וְנִשְׁתַּתְּפוּ בָּהֶן הֲרִי הַמֵּאֲתָיִם
פְּטוּרִים מִן הַמַּעֲשֵׂר שְׁכָל טָלָה מִהֵן כְּמִכּוּר. וְכֵן הָאֲחִים
שִׁירְשׁוּ טְלָאִים מֵאֲבֵיהֶם הֲרִי הֵן פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר. אָבֵל
הַנּוֹלְדִים לָהֶם בְּשִׁתְּפוֹת לְאַחַר מִכָּאן מֵאלוֹ הַבִּהְמוֹת בֵּין
לְשִׁתְּפִין בֵּין לְאֲחִים חִיבִין בְּמַעֲשֵׂר. וְכֵן אִם הָיוּ שְׁתַּפֵּינ׳
בְּמַעוֹת וְקִנּוּ בְּהִמּוֹת מְמַעוֹת הַשְּׁתַּתְּפוֹת וְהָאֲחִים שִׁקְנוּ
בְּהִמּוֹת מְמַעוֹת הִירְשָׁה הֲרִי הַנּוֹלְדִים מֵהֶם לְאַחַר מִכָּאן
חִיבִין בְּמַעֲשֵׂר שֶׁהֲרִי בְּרִשׁוּתָן נּוֹלְדוּ וְהֲרִי הֵן כְּאִישׁ אֶחָד.
חָלְקוּ הָאֲחִים וְהַשְּׁתַּפֵּינ׳ אַחַר שְׁנוּלְדוּ לָהֶן הַבִּהְמוֹת
בְּרִשׁוּתָן וְחִזְרוּ וְנִשְׁתַּתְּפוּ הֲרִי אֵלּוּ פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר.
שֶׁבְשַׁעָה שֶׁחָלְקוּ נַעֲשׂוּ הַכֹּל לְקוֹחִין וְהַלְקוּחַ פְּטוּר
וְכִשְׁחִזְרוּ וְנִשְׁתַּתְּפוּ הֲרִי נִשְׁתַּתְּפוּ בְּבִהְמוֹת וְעַדִּין לֹא יֵלְדוּ
לָהֶן בְּרִשׁוּתָן אַחַר שִׁתּוּף זֶה הַשְּׁנִי. וְאִף עַל פִּי שֶׁחָלְקוּ
גְדִיִּים כְּנֶגֶד גְדִיִּים וְטְלָאִים כְּנֶגֶד טְלָאִים וְעִשְׂרָה כְּנֶגֶד
עִשְׂרָה הַכֹּל פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר וְהֲרִי הֵן כְּלִקְוֹחִין:

ש. כסף משנה: הלוקח טלאים שנולדו בשנה זו וכו' לפיכך השותפים שנשתתפו בבהמות
וכו' עד אחר שיתוף זה השני. הכל משנה בפרקא בתרא דבכורות (דף נ"ה: ונ"ו:).
ומ"ש ואע"פ שחלקו גדיים כנגד גדיים וכו', שם פלוגתא דאמוראי ופסק כר"נ וכתוב
בספרי רבינו וטלאים כנגד גדיים וט"ס הוא וצריך להגיה ולכתוב וטלאים כנגד טלאים.
ומ"ש ועשרה כנגד עשרה. שם פלוגתא דאמוראי ופסק כר"י:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדר" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com